



KULTURNO DRUŠTVO STIČNA

OD 1994

Kulturno društvo Stična
Marec, 2010

Petnajst let na poti kulture in ustvarjanja

Mineva petnajst let, odkar smo leta 1995 v Stični obnovili ljubiteljsko gledališko dejavnost, ki je s krajšimi presledki od leta 1926 do 1985 napolnjevala stiške dvorane in navduševala občinstvo. V tem času smo uprizorili osemnajst dramskih besedil, sodelovali smo na mnogih festivalih in prejeli številne nagrade. Leta 2000 smo z željo po promociji kulture in pestrejšemu dogajanju v kraju ustanovili Festival Stična, ki je leta 2009 praznoval jubilejno deseto obletnico. Leta 2005 smo ustanovili Folklorno skupino Stična, ki se po petih letih delovanja ponša z dvema kompletoma folklornih kostumov, pleše splete iz različnih slovenskih pokrajin in ves čas nastopa po Sloveniji. Pevska dejavnost v društvu neprekinjeno deluje od leta 2002, ko smo osnovali mešani pevski zbor Avis. Trenutno je aktiven Oktet fantov, lani pa smo ustanovili še mešani pevski zbor Zborallica.

Te pomembne obletnice delovanja naših sekcij, nenehna rast števila članov društva, številni izpeljani kulturni in infrastrukturni projekti ter veliko nepozabnega druženja so nas spodbudili, da smo v tej knjižici dokumentirali dosedanje delovanje Kulturnega društva Stična, zapisali naša prizadevanja in obudili prijetne spomine. Za razmislek smo prosili nekatere posameznike, ki so vsak na svoj način prispevali k razvoju in kakovosti ustvarjanja v društvu. Prispevke o delovanju sekcij so napisali člani Kulturnega društva Stična, ki v posamezni sekciji delujejo od njene obuditve oziroma ustanovitve naprej. Dodali smo fotografije, ki varujejo naše skupne trenutke pred pozabo. Deloma pa smo svoje misli uprli tudi v prihodnost.

Vsi naši dosežki so delo mnogih posameznikov, ki so se po svojih željah in močeh vpletali v ustvarjalni proces, institucij, ki so prisluhnile našim načrtom, ter sponzorjev in donatorjev, ki so podprli naše projekte. Zato smo vsem hvaležni, z zadovoljstvom se spominjamo skupnih poti in se veselimo prihodnjih podvigov. Ob tem si želimo, da bi Kulturno društvo Stična ostalo azil ustvarjalnim, odprtim in svobodomiselnim ljudem ter da bi v njem še naprej vladala mladostna energija, vzajemnost, spoštovanje in zagnanost. Lepo je biti del takšnega sveta. Vrata društva so ves čas odprta za vse.

Milan Lampret

Plamenica stiške kulture

Stična je v okviru naše sedanje občine Ivančna Gorica staro in lepo naselje s tisočletno zgodovino in dolgo kulturno tradicijo. V osrčju Dolenjske, med Ljubljano in Novim mestom, je lokacijsko zelo zanimiva točka tudi za sistematično organizirano kulturno-umetniško dejavnost. Ne tisto institucionalno, ki potrebuje velika in tehnično zahtevno opremljena prizorišča ter močno koncentracijo profesionalnih umetniških ustvarjalcev, ampak kot središče nepoklicne, ljubiteljske kulturne ustvarjalnosti. Nadvse pripravna je za srečevanje mladih in starejših ustvarjalcev, ki jim umetniško delo ni poklic, a imajo kaj povedati, znajo kaj pokazati, naslikati, zapeti, zaigrati, zaplesati ali kako drugače z drugimi deliti svoje znanje in veselje do življenja. V mislih imamo torej amatersko kulturo, ki se ne razlikuje od profesionalne po tem, da je slabša ali manj vredna, temveč samo po tem, da je ustvarjena s skromnimi sredstvi, brez profesionalnega strokovnega znanja, predvsem iz veselja in potrebe po izražanju, sporočanju in druženju z drugimi ustvarjalci in hvaležnimi obiskovalci. Ustvarjati pa je treba tudi pogoje za rast in življenje kulture, pri čemer imajo odgovorno in pomembno vlogo tudi naša občina, šole, državno in zasebno podjetništvo. Povejmo naravnost: kultura je investicija, ne pa potrošnja. Poniglavo je govoriti o kulturi kot potrošnji in zapravljanju, ki izsesava državo in gospodarstvo, in se ne zavedati, da je kulturno razvit človek veliko bolj sproščen, svoboden, odprt, vitalen, skratka duhovno razvit, zato pa tudi sposoben delati več in bolje, je zrelejši za ustvarjanje plemenitejših medsebojnih razmerij in tak lahko več prispeva in vrača svojemu okolju in narodu. Zato je kultura investicija, ne pa potrošnja.

Vrnimo se k stiškemu amaterskemu odru, ki je aktiven že skoraj celo stoletje. Igralo in pelo se je od dvajsetih let prejšnjega stoletja, pa spet potem po drugi vojni in naprej v mirnejših in svetlejših časih. Najbolj dejavno sem bil prisoten v dobrih dveh desetletjih (1974 – 1996), ko smo s stiško mladino in odraslimi uprizorili približno 15 predstav in prekrižarili našo nekdanjo občino ter gostovali tudi drugod. Krajši predah smo imeli le v letih 1985 -1994. V tem času se je stiška gimnazija v celoti preselila na novo lokacijo, v Stični pa smo gradili novi kulturni dom. Že naslednje leto pa smo znova zaživel in po prvi predstavi Gospod Evstahij iz Šiške (1994/1995) na koncu zapeli skupaj s publiko (na melodijo Che sera, sera):

Ko smo gradili tale dom,
smo si želeli, da kmalu bo naš.

Zdaj smo že z vami, zdaj smo že tu,
spet je prišel naš čas.

Kar je bilo, spet bo,
spet vam igramo mi,
z veseljem nastopamo,
vas srečni pozdravljamo.

Vesel in ponosen sem na mlajše, ki gledališko, pevsko, glasbeno, plesno in drugo kulturno dejavnost tako zavzeto in uspešno nadaljujejo. Plamenica kulture v Stični ne bo nikoli ugasnila.

Mihael Glavan

Drzno in lepo

Gledališče je v Stični konec 20. in v začetku 21. stoletja vseskozi dobivalo nov elan in svežo energijo vedno novih mladih ustvarjalcev, ki so se najprej sprehajali, potem pa čedalje bolj zanesljivo hodili ob in po odrskih deskah. To je gotovo ena glavnih kvalitiet stiškega gledališkega utripa vsa ta leta, ko smo ustvarili veliko odmevnih in kakovostnih predstav, deležnih mnogih priznanj, tako s strani strokovne javnosti kot naših gledalcev. Režiserji, igralci in drugi ustvarjalci so pri pripravljanju teh predstav kulturno, umetniško in osebnostno zoreli ter v čarobnem svetu gledališča postali predani iskalci novih izraznih poti in ob tem tudi dobri prijatelji.

Pozitiven pristop je zagotavljal trdno osnovo za kontinuirano delo, v katerem je vsak posameznik lahko v sebi in drugih našel tisto najbolj dragoceno, kar je sestavljalo mozaike naših gledaliških vaj in predstav. Pogosto se je zdela pot pomembnejša od cilja, tj. premiere, saj je imel vsak priložnost, da je v fazi produkcije hodil, tekel in preskakoval ovire, samo odločiti se je moral, kaj je v danem trenutku zanj najbolje. V amaterskem gledališču je, še toliko bolj kot v poklicnem, za kakovostno timsko delo pomembna sinergija odnosov, ki smo jo lahko dosegali le z zavestnim intuitivnim predajanjem in hkrati kritično presojo načina in rezultatov dela. Glede na številne premiere in ponovitve lahko upravičeno rečemo, da smo bili pri svojem gledališkem delovanju uspešni, seveda pa bi vsak posebej in vsi skupaj storili tudi še kaj več in bolje.

Veseli nas lahko dejstvo, da smo prispevali svoj delež h kulturnemu dogajanju v naših krajih in pregovorno skromno »ljubiteljstvo« presegali z rednimi, včasih drznimi izleti v polje Umetnosti. Naj nam ta leta za vedno ostanejo v lepem spominu in hkrati motiv za nove zgodbe v svetu Gledališča.

Igor Gruden

Nobena reč se ne začenja čisto iz ničle

Prešine me spomin izpred štirih desetletij. Dvorana v samostanu v Stični, nad njo pa učilnice, kjer sem začela poučevati slovenski jezik. Kakšni učenci! Kot za šalo smo skupaj postavili na oder Kekca in Mojco, celovečerno mladinsko predstavo, ki je doživela izjemen uspeh. Predanost in radost, otroška iskrenost ter ustvarjalnost so se zlili v harmonično celoto.

Trideset let pozneje sedim v novi dvorani v Stični in spremljam gledališko predstavo skupine Drzne in lepi. Odlična predstava, ob kateri neizmerno uživam. Misli pa mi le uidejo h Kekcu, oživijo spomini, ki jih nosim v sebi. Seveda, saj na odru spoznam Mojčino hčerko, Pehtinega nečaka, Rožletovega sina.

Nov čas, novi pristopi, nove vsebine, novi obrazi, a bistvo ostaja isto. Saj poznate Malega princa. Da, to je čarovnija, ki pomaga odkrivati pot k svetlobi srca! In te svetlobe smo v Stični pogosto deležni. Delite jo dekleta in fantje, ko plešete mazurko in ubrano zapojete, v sebi jo nosite godbenice in godbeniki, režiser, šepetalka ...

Verjemite vase, ostanite drzni in lepi, uživajte življenje. Vaši festivali, gledališke predstave, pokloni kulturni dediščini, koncerti pišejo zgodovino. S spoštljivo hvaležnostjo se spominjam radostnih dogodkov, ki sem jih doživela z vami.

Tatjana Lampret

Kulturno društvo Stična in njegova barvitost

Bogato kulturno delovanje članov in članic Kulturnega društva Stična spoznavam od leta 1995 naprej, ko sem zaradi službe v muzeju dnevno začela prihajati v Stično. Vsa ta leta z občudovanjem spremljam delo in uspehe predvsem gledališke skupine Drzne in lepi ter Festivala Stična.

Do obeh imam poseben odnos. Pri mladih dramskih igralcih in igralkah gledališke skupine Drzne in lepi občudujem njihov talent, pogum in ljubezen do igranja. Sama sem vedno samo razmišljala o podobnem udeleževanju v svojem domačem kraju, a do danes nisem našla poguma, da bi stopila do kakšne skupine in se preizkusila. Leta 1995, ko sem jih začela spoznavati, so bili še dijaki in študentje. Že takrat me je fasciniralo dejstvo, da so ti mladi pogumni ljudje poleg vseh študijskih in drugih obveznosti vedno našli čas za vaje, izobraževanja in nastope na gledališkem odru. K temu sta jih zagotovo vodili, in jih vodita še danes, ljubezen do umetnosti, do uprizarjanja dramskih besedil in igre, izbirajo namreč vedno težja besedila, predvsem pa volja, da domačemu kraju doprinesejo nekaj tudi sami. In doprinesli so ogromno. Ogled njihovih iger je bil zame vedno velik praznik. Videla sem jih na njihovem domačem odru, občudovala sem jih tudi v Ljubljani. In ko so začeli domov prinašati prve nagrade tako s slovenskih kot z mednarodnih gledaliških tekmovanj, se je le še potrdilo to, kar je bilo očitno – njihova kvaliteta.

Njihov ustvarjalni umetniški duh pa je iskal vedno nove izzive. Leta 2000 se jim je porodila ideja, da v Stični v pozni jeseni organizirajo večtedenski umetniški Festival Stična. Ker so mladi v kulturo zazrti Stičani potrebovali prostor za uradno odprtje Festivala Stična in sočasnih razstav, so se obrnili na muzej, ki deluje v delu Stiške opatije. Želji, da bi jim odstopili razstavne prostore, ki so namenjeni občasnim razstavam, ni bilo težko ustreči. Še več, z razstavami v okviru Festivala Stična je postal bogatejši tudi program muzeja. V desetih letih sodelovanja smo v okviru Festivala Stična gostili zanimive domače in tuje avtorje ter avtorice, ki svoje likovno-umetniške in fotografske sposobnosti razvijajo na akademski ali pa ljubiteljski ravni. Njihove razstave že same po sebi kažejo, kako pestre so. Za njihovo izvedbo je potrebna najprej ideja, potem koordinacija in na koncu sama izvedba. In če pomislimo, da so razstave le del tematsko zelo bogatega programa vsakoletnega Festivala Stična, lahko resnično samo občudujemo energijo, ideje in ves napor, ki so v vloženi v celoten projekt. To občudovanje pa se samo še stopnjuje ob misli, da je sam Festival le ena od bogatih dejavnosti Kulturnega društva Stična. In osebe, ki premikajo to veliko kolesje ter kakor koli sodelujejo v društvu, so v glavnem že vrsto let ene in iste. To po mojem mnenju pomeni, da so imeli dobre vzornike, da je v Stični delovanje na kulturnem področju tradicija in da imajo ljubezen do kulture že kar prirojeno.

V pričakovanju 11. Festivala Stična in novih gledaliških iger zaključujem to razmišljanje in Kulturnemu društvu Stična kličem: še na mnoga leta!

Nataša Polajnar Frelih,
direktorica Muzeja krščanstva na Slovenskem

Uspešnih prvih pet

Biti del zgodbe o Folklorni skupini Stična je neprecenljiva in nadvse prijetna izkušnja. Ne glede na to, ali sem imela stransko ali glavno vlogo. V obeh vlogah sem, in še vedno, zelo uživam, zato bi se težko odločila katera mi je ljubša. Vsaka na svoj način. Kot vestna folklornica sem teden za tednom z veseljem prihajala na vaje, saj je bil ves čas glavni cilj skupine prijetno preživljanje prostega časa ob zelo resnem in natančnem učenju korakov ljudskih plesov in koreografij, ki so odraz trdega in odgovornega dela skupine. Vse te elemente, ki so nujni za uspešno delovanje folklorne skupine, se trudim ohranjati tudi kot vodja skupine. Z veseljem svoje izkušnje in znanje prenašam na mlajše generacije, saj bo le tako slovensko ljudsko izročilo potovalo iz roda v rod. Z nekaterimi se srečujemo že od samega začetka, drugi so se skupini priključili kasneje. Naša tedenska srečanja potekajo v prijetnem in delovnem vzdušju. Vedno pa imamo pred seboj isti cilj: uživati vsak v svoji vlogi. Verjamem, da smo na poti uspehov in prepoznavnosti Folklorne skupine Stična, tako v Sloveniji kot tudi zunaj naših meja.

V vseh letih našega plesnega sodelovanja smo stkali močne in trdne niti prijateljstva, na kar sem še posebej ponosna. Naj mladim plesalcem in plesalkam nikoli ne zmanjka dobre volje in pozitivne energije, naj naše druženje še traja in traja in traja...

Irena Zadel,
umetniški vodja Folklorne skupine Stična

Stična poje

Zborovsko petje v Stični ima dolgo in bogato tradicijo. Začetki segajo v trideseta leta prejšnjega stoletja, ko je bil ustanovljen moški pevski zbor Stična. Deloval je neprekinjeno skoraj sedemdeset let. Ponosna sem, da sem zadnji dve desetletji kot zborovodja tudi sama prispevala k delovanju zbora.

V devetdesetih letih smo stiška dekleta ustanovila dekliško zborovsko skupino. Po več letih delovanja so se nam pridružili še fantje in ustanovili smo mladinski pevski zbor Avis. Prepevali smo na revijah, koncertih, prireditvah v Stični in po domači občini. Vadili smo in se tudi zabavali. Kot zborovodja sem se trudila, da bi pevcem pesem približala v vseh njenih pomenih. Delati z mladimi je namreč nekaj posebnega. Ob vsej disciplini in delu, kar zahtevajo pevske vaje, je potrebno ohraniti razigranost in spodbujati veselje mladih do petja. Z vajo postajajo boljši in boljši. Tega se morajo zavedati in biti na to ponosni. Le veseli in sproščeni pevci ne zapojejo samo po notah, njihova pesem je zapeta živo in doživeto. Taki so bili »moji mladinci«, ki v pomlajeni postavi nadaljujejo v zboru Zborallica in so na dobri poti k uspehom.

Spominjam se nastopov stiškega moškega pevskega zbora, ki je vsako leto pred pustom pripravil koncert v dvorani Stiškega samostana. To je bilo v sedemdesetih letih prejšnjega stoletja. Kako dobro je zvenelo. Tista Katrca, Katrca ..., V dolini Šentjanževi pa roža rumeni ..., in Triglav moj dom ... še vedno odmevajo v moji glavi. Takrat še nisem vedela, da mi bo nekoč dano biti z njimi. »Moji fantje« tega zbora so bili legende in prava zakladnica nešteti pesmi, ki so jih leta in leta prepevali v zadovoljstvo poslušalcev. Veselja do petja so imeli neskončno veliko. Peli so s srcem in ljubeznijo do pesmi. Vedno.

Te iste pesmi danes prepeva Oktet fantov. Nadaljuje tradicijo moškega pevskega zbora. Mladi in močni glasovi »mojih fantov« zvenijo ubrano in polno. Njihove pesmi imajo dušo in življenje. Prepričana sem, da bodo z vsem zanosom v svoje veselje in veselje občinstva prepevali še dolgo.

Pevci in zborovodje prihajajo in odhajajo. Zbori in njihove pesmi pa ostajajo in živijo naprej, kajti pesem vliva pogum, razveseljuje, snubi, tolaži ... Pesem druží in povezuje. Tke prijateljstva in tako bogati naše bivanje.

Jelka Pušlar

Kulturno društvo Stična v letih 1994 - 2009

Pogled nazaj

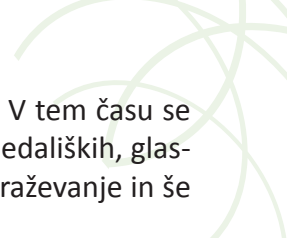
Kultura ima v Stični večstoletno tradicijo. Botruje ji vpliv znamenite Cistercijanske opatije Stična, ki je bila skozi vso svojo zgodovino med drugim tudi pomembno kulturno in umetniško središče. Ljubiteljska kultura, razumljena kot množično organizirano prostočasno kulturno udejstvovanje, pa se je, tako kot v številnih drugih krajih, tudi v Stični rodila iz vrst gasilcev.

Kulturno društvo Stična je bilo uradno registrirano leta 1955, čeprav so se gledališke predstave in pevska dejavnost vrstile že nekaj desetletij prej, v okviru gasilskega društva, ki je bilo prvo društvo v Stični. Na splošno velja, da so bili gasilci nosilci kulturno-prosvetne dejavnosti, kljub temu, da je bila njihova primarna dejavnost pomoč pri požarih in drugih nesrečah. Tako so v Stični organizirali prve kulturne in družabne aktivnosti. Gasilski zbornik (2006) pa je danes tudi edini vir, v katerem lahko najdemo podrobnejše informacije iz ohranjenih dokumentiranih začetkov stiških ljubiteljskih ustvarjalcev.

V Stični sta se najprej razvili igralska in pevska, nato pa še godbena dejavnost, vse pa so imele svoje prostore v Stiškem samostanu. Prva zabeležena gledališka predstava Mlinar in njegova hči je nastala leta 1926. Od takrat poteka v Stični neprekinjeno gledališko delovanje s premoroma med drugo svetovno vojno ter med 1985 in 1995. Po vojni je bilo gledališče zelo povezano z Gimnazijo Stična, ki je prav tako gostovala v Stiškem samostanu. Pred drugo svetovno vojno sta v Stični delovala dva pevska zbora, posvetni in cerkveni, nekateri viri pa navajajo, da naj bi zbora začela z delovanjem celo že pred letom 1921. Pevska dejavnost je bila v Stični ves čas zelo razširjena, delovale so mnoge pevske zasedbe, danes pa je aktivnih sedem pevskih skupin.

In danes?

Leta 1994 se je pomešala energija skupine pod vodstvom Mihaela Glavana, ki je predhodno delovala v Stiškem samostanu, in nov svež veter številnih mladih članov, ki so tedaj šele spoznavali svet odraslih in umetnosti. Po dveh skupnih projektih se je stara zasedba umaknila, v novi obliki pa je društvo počasi raslo vse do danes, ko v svojih vrstah združuje preko 100 članov, v njem pa delujejo gledališka, glasbena in folklorna dejavnost ter Festival Stična, ki je skupni društveni projekt. V gledališki sekciji delujeta dve skupini: odrasla in otroška skupina Drzne in lepi, zadnja leta vsaka pripravi po eno gledališko produkcijo in z njo tekom leta gostuje v širšem prostoru. V zadnjih letih so naredili pomemben korak naprej in prestopili prag domovine ter zaplavali v mednarodne gledališke vode. Od leta 2004 v društvu zelo uspešno deluje Folklorna skupina Stična, ki je pritegnila veliko mladih in poleg številnih nastopov po Sloveniji vsako leto pripravi tudi samostojni plesni večer. Vse bolj pa se ponovno razvija tudi pevsko področje. Tako že nekaj let deluje moška vokalna zasedba Oktet fantov, rosno mlad pa je mešani pevski zbor Zborallica, ki uspešno raste. Vsem članom in sekcijam Kulturnega



društva Stična pa je skupen Festival Stična, ki je v letu 2009 obeležil svojo deseto obletnico. V tem času se je na stiških odrih zvrstilo več kot 250 domačih in tujih umetniških skupin, festival pa preko gledaliških, glasbenih, likovnih in drugih dogodkov promovira kreativnost, inovativnost, multikulturnost, izobraževanje in še neuveljavljene domače ustvarjalce.

Kulturno društvo Stična svojim članom pomeni veliko: prostor, kjer se lahko izražajo, rastejo, razvijajo in učijo. Društvo zadnja leta pripravi preko 40 različnih kulturnih prireditev letno, s čimer svoji okolici nudi bogato paleto kulturnih in družabnih dogodkov, pri tem pa uresničuje prizadevanja svojih članov po kreativnosti, kakovostnemu preživljanju prostega časa, prijateljstvu ter povezovanju z društvi in posamezniki v čim širši okolici.

Drzne in lepi

Gledališka skupina Drzne in lepi je začela delovati leta 1996, ko se je izoblikovala skupina pretežno mladih dijakov in študentov, ki so sklenili nadaljevati začeto delo svojih izkušenih gledaliških prijateljev. Ti so namreč v dveh sezonah dodobra oživelili tradicijo ljubiteljskega gledališča v Stični, ki po naših podatkih sega v leto 1926, ko je zabeležena najstarejša uprizoritev gledališke skupine v Stični. V sezonah 1994/95 ter 1995/96 je gledališka skupina pod režisersko taktirko Mihaela Glavana na oder postavila dve žlahtni komediji: *Gospod Evstahij iz Šiške* Evgena Labicha in *Molierovega Namišljenega bolnika*.

Leta 1996 je režijsko palico v skupini prevzel Igor Gruđen, ki je v desetih letih režiral kar deset gledaliških predstav. S tem je skupino Drzne in lepi popeljal v krog najuspešnejših ljubiteljskih gledaliških skupin v Sloveniji. Drzne in lepi smo redno sodelovali na Linhartovih srečanjih ljubiteljskih gledaliških skupin Slovenije, kjer smo se večkrat uvrstili v finale tekmovanja ter prejeli tudi dve nagradi.

Leta 2002 so se gledališki skupini pridružili še mlajši člani ter na oder postavili prvo predstavo za otroke *Čombo sončni kralj*. Od takrat je Kulturno društvo vsako leto bogatejše za še eno gledališko predstavo, ki jo odigrajo predstavniki otroške sekcije in je namenjena mlajšim gledalcem. Tudi oni se redno udeležujejo revij in tekmovanj amaterskih gledaliških skupin in vsako leto pridobivajo na svoji kakovosti ter uveljavljenosti v lokalni in tudi v širši javnosti. Hkrati pa je delo z mladimi dober obet za prihodnji obstoj in razvoj gledališča.



Namišljeni bolnik, 1996



Plešasta pevka, 1998



Kaj pa Leonardo?, 1999

Drzne in lepi smo na oder postavili naslednje predstave za odrasle:

- sezona 1996/97: Branislav Nušič: Sumljiva oseba (režija Igor Gruden),
- sezona 1997/98: Goran Gluvič: Video klub (režija Igor Gruden),
- sezona 1997/98: Eugene Ionesco: Plešasta pevka (režija Igor Gruden),
- sezona 1998/99: Evald Flisar: Kaj pa Leonardo? (režija Igor Gruden),
- sezona 1999/2000: Joseph Kesselring: Arzenik in stare čipke (režija Igor Gruden),
- sezona 2000/01: Bertold Brecht: Malomeščanska svatba (režija Igor Gruden),
- sezona 2001/02: Miroslav Krleža: Gospoda Glembayevi (režija Igor Gruden),
- sezona 2001/02: avtorski projekt: Kako pasti v ... Ljubezen (režija Simona Zorc Ramovš),
- sezona 2002/03: Ivan Cankar: Pohujšanje v dolini Šentflorjanski (režija Igor Gruden),
- sezona 2003/04: Tom Stoppard: Arkadija (režija Igor Gruden in Milan Lampret),
- sezona 2005/06: avtorska predstava: Kava, čiki, alkohol, živci (režija Dejan Spasić),
- sezona 2006/07: Tom Stoppard: Po Magrittu (režija Igor Gruden),
- sezona 2007/08: Matjaž Zupančič: Bolje tič v roki kot tat na strehi (režija Tomo Tomšič),
- sezona 2009/10: Federico Garcia Lorca: Dom Bernarde Alba (režija Trajče Gjorgiev).



Drugi del skupine, ki je večinoma sestavljen iz mlajših članov, pripravlja predvsem predstave za otroke in mladino:

- sezona 2002/03: Rok Vilčnik: Čombo – sončni kralj (režija Gašper Genorio),
- sezona 2004/05: Svetlana Makarovič: Pekar-na Mišmaš (režija Gašper Genorio),
- sezona 2006/07: Svetlana Makarovič: Veveriček posebne sorte (režija Maja Nograšek in Damijana Bijek),
- sezona 2007/08: Charles Perrault: Obuti maček (režija Klemen Janežič),
- sezona 2008/09: Antoine De Saint – Exupery: Mali princ (režija Gregor Močivnik).



Mali princ, 2009

Kdor se izobražuje, napreduje. Drzne in lepi smo to vzeli za svoj moto, ter se redno udeleževali različnih gledaliških seminarjev in delavnic. Med drugim smo se izobraževali pri gledaliških igralcih Gašperju Tiču, Maji Gal Štromar, Simoni Zorc Ramovš, Mojci Funkl, Dejanu Spasiču, Jani Zupančič, režiserjih Dušanu Jovanoviču ter Tomiju Janežiču in plesalcu Sebastijanu Stariču.



Arzenik in stare čipke, 2000



Pohujšanje v dolini Šentflorjanski, 2003

-

• nag
ski,
• nag
doli

- 14

- nagrada DAF za najboljšo režijo v predstavi Pohujšanje v dolini Šentflorjanski, ki jo je prejel Igor Gruden,
- nagrada DAF za najboljšo predstavo Pohujšanje v dolini Šentflorjanski,
- nagrada DAF za najboljšo eksperimentalno predstavo Kava, čiki, alkohol, živci,
- nagrada DAF za stransko žensko vlogo Kava, čiki, alkohol, živci, ki jo je prejela Maja Lampret,
- posebna nagrada DAF za dvigovanje nivoja festivala.



Festival Stična

Festival Stična je nastal leta 2000, izhaja pa iz ustvarjalne energije gledališke skupine Drzne in lepi in je v Kulturno društvo Stična pripeljal številne nove člane. Glavni cilj Festivala Stična je ustvarjati prostor, v katerem se lahko srečujejo, spoznavajo ter predstavljajo kakovostni amaterski in profesionalni kulturni ustvarjalci. Pri tem želimo dvigovati kulturno ozaveščenost prebivalstva, omogočati izobraževanje v sprejemanju in ustvarjanju umetniških oblik s sodobnimi izraznimi sredstvi in tematiko, prispevati k uveljavljanju kakovostne amaterske produkcije ter vzpostavljati kulturno izmenjavo z diasporo in drugimi evropskimi umetniškimi prostori. Prav slednje pa je od leta 2006 eden največjih izzivov Festivala Stična. Tako vsako leto predstavljam



Otvoritev festivala je vedno v galeriji Muzeja krščanstva na Slovenskem; razstava Metode Umek in Janeza Zupančiča, Festival Stična 2007



Poslanstvo festivala je tudi predstavljanje tujih kultur; romska skupina Kesaj Tchave, Slovaška, Festival Stična 2007,

prireditve za najmlajše ter sklop spremljevalnih dogodkov. V Stični pogosto gostimo tuje ustvarjalce, s čimer jim želimo omogočiti prisotnost na ostalih prireditvah festivala, vpogled v slovensko in drugo gostujočo umetnost ter ogled slovenskih kulturnih spomenikov in znamenitosti. Na vsakem festivalu pa dajemo pomemben prostor tudi domačim umetnikom in ustvarjalnosti.

Programska zasnova Festivala Stična sledi zgoraj zastavljenim ciljem. Različnim kulturam želimo nameniti enakovredno pozornost. Program se večinoma odvija ob koncih tedna. V vsakem izmed sklopov želimo zaokrožiti širok spekter ustvarjalnosti gostujočih držav, s tem občinstvu ponuditi pisane vsebine, ustvarjalcem pa odpirati estetske svetove drugih umetnikov. Festival ima revijalni značaj ter vsebuje glasbeni, gledališki in likovni del,



Na festivalu so gostovali najboljši slovenski glasbeniki, Vlado Kreslin, Festival Stična 2003

Dosedanji Festivali Stična so se odvijali na mnogih lokacijah (Kulturni dom Stična, galerija Muzeja krščanstva na Slovenskem, Opatova kapela Cistercijske opatije Stična, Klub Teater, stiško igrišče, Čajnica Cistercijske opatije Stična, Stična točka - Bar Jama, Kulturni dom Ivančna Gorica, Glasbena šola Marjana Kozine Novo mesto). Z raznolikostjo prizorišč želimo za vsako vsebino poiskati optimalen prostor in festivalu dati dodatno dinamiko. V svojih desetih različicah se je na festivalu predstavilo okrog 220 umetniških skupin, v katerih je sodelovalo okrog 1400 (med njimi 300 tujih) glasbenih, gledaliških, plesnih, likovnih, literarnih, multimedijskih in drugih umetnikov iz Slovenije, Hrvaške, Nizozemske, Makedonije, Slovaške, Srbije in Italije. Na festivalih pa smo gostili okrog 25.000 obiskovalcev.



Gledališki gostje so prihajali iz amaterskih in profesionalnih institucij; Butalci, Festival Stična 2004

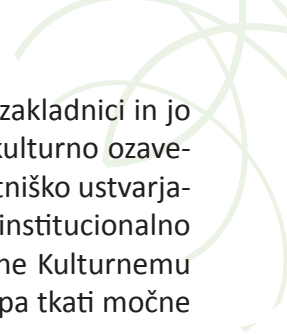


Festival pogosto predstavlja mlade klasične glasbenike; Art Collegium Nicolaus, Slovaška, Festival Stična 2007

slovenski nacionalni televiziji in radiu, v ostalih komercialnih elektronskih medijih ter glavnih tiskanih medijih. Vsako leto smo v sodelovanju s profesionalnimi oblikovalci izdelali celostno grafično podobo festivala, natisnili programsko knjižico, letake s programom in plakate. Z leti pa smo preko skupnih projektov zgradili zelo dobre partnerske odnose z Muzejem krščanstva na Slovenskem, Cistercijsko opatijo Stična in Mladinskim kulturnim centrom Skopje, s katerimi Kulturno društvo Stična sodeluje na vseh področjih svojega delovanja.



Na festivalu vedno poskrbimo za naše najmlajše; Teater Cizamo, Festival Stična 2001



V prihodnje želimo nadgrajevati že doseženo, še večjo pozornost namenjati domači kulturni zakladnici in jo močnejše prepletati s slovenskimi in tujimi kulturnimi ustvarjalci. Še naprej želimo dvigovati kulturno ozaveščenost širšega prostora, graditi mednarodno kulturno mrežo, izpopolnjevati in razširjati umetniško ustvarjanje, spodbujati zagnanost in razvoj mladih. V Stični želimo gostiti kakovostno amatersko in neinstitucionalno produkcijo ustanov, ki so glede dejavnosti, estetike, programske zasnove in kakovosti sorodne Kulturnemu društvu Stična, s tem olajšati proces izmenjave produkcije Kulturnega društva Stična, ob tem pa tkati močne prijateljske vezi, ki bogatijo življenje vseh nas in pogosto ostajajo za vedno.

Festival Stična že deset let deluje v prostoru, kjer je tovrstna kulturna ponudba redka in se je šele v zadnjem času začela razširjati tudi v precej večjih okoliških krajih. Nenehno prizadevanje za dvig kulturne ozaveščenosti, za prepoznanje kakovostnih avtorjev in izvajalcev, ki jih še ni okužil virus popularnosti, in za promocijo domače ustvarjalnosti je nedvomno veliko pripomoglo k hitremu razvoju Kulturnega društva Stična.

Folklorno skupino Stična, ki deluje v okviru Kulturnega društva Stična, sestavlja skupina 40 mladih plesalcev in godcev. V želji po ohranjanju ljudskega izročila in prijetnem preživljanju prostega časa je z rednimi vajami začela konec leta 2004. Pri izvajanju odrskih postavitev FS Stična vključuje različne inštrumente (harmonika, klarinet, violina in kontrabas). Na svojih nastopih predstavlja predvsem domače dolensjske pa tudi belokranjske in prekmurske ples.



Med plesom ...

Folklorna skupina s svojim nastopom na odru ne predstavlja samo ljudskih plesnih korakov, ampak s celotno podobo plesalca tudi določeno obdobje, kraj in socialni položaj takratnega prebivalstva. Na začetku svojega delovanja smo si folklorne kostume sposojali od drugih folklornih skupin, danes pa ima Folklorna skupina Stična svoje dolensjske in belokranjske folklorne kostume, načrtujemo pa tudi izdelavo prekmurskih. Zlasti izdelava domačih dolensjskih kostumov je zahtevala veliko truda na področju raziskovanja materialov, krojev in barv. Temeljite raziskave oblačilne kulture v Stični in njeni okolici se je lotil takratni

umetniški vodja Folklorne skupine Stična, Boštjan Genorio. S pomočjo starih fotografij, pripovedovanj starejših ljudi in različnega muzejskega gradiva smo oblikovali kostume, ki interpretirajo oblačilno kulturo prebivalcev Stične in njene okolice s konca 19. in začetka 20. stoletja.

Folklorna skupina Stična vsako pomlad organizira folklorni večer, na katerem predstavi svoje celoletno delo. Vsako leto pa pripravi novo koreografijo, ki jo ob tej priliki publiki prvič predstavi. Na kulturni dogodek vsako leto povabi tudi dve folklorni skupini z različnih koncev Slovenije. Na ta način spoznavamo ljudske ples in običaje različnih slovenskih pokrajin ter sklepamo nova poznanstva, ki se pogosto razvijejo v prava prijateljstva. Gostili smo že veliko priznanih slovenskih folklornih skupin: FS Emona – Ljubljana, FS Vinica, FD Val – Piran, FD Lancova vas, AFS Ozara – Kranj, FS Triglav – Javornik, AFS France Marolt – Ljubljana in FS Bohinj – Bohinjska Bistrica. Vsi folklorni ve-



Plesalca v dolenskih folklornih kostumih



Plesalci v belokranjskih folklornih kostumih

čeri nastajajo v sodelovanju in povezovanju z ostalimi sekcijami, ki delujejo v KD Stična. Tako smo pri povezovanju prireditev že sodelovali z oktetom fantov ter s starejšo in mlajšo gledališko skupino Drzne in lepi. Z vsakoletnim folklornim večerom oživljamo ljudsko izročilo, ohranjamo stik z domačim občinstvom in tke-mo prijateljske vezi z drugimi folklornimi skupinami.

Folklorna skupina Stična se redno udeležuje območ-nih in medobmočnih srečanj odraslih folklornih sku-pin. Leta 2006 se je uvrstila na državno srečanje od-raslih folklornih skupin v Črnomlju, na kar smo stiški folklorniki še posebej ponosni. Skupina redno sodeluje pri različnih občinskih prireditvah in se z veseljem udeležuje gostovanj pri drugih folklornih skupinah. Že kar tradicionalno pa nastopamo na Židani mareli v Ljubljani in festivalu Cvičkarija v Mariboru, Kopru, Novem mestu in Ljubljani. Posebna izkušnja in doživetje je bila tudi petdnevna turneja v srbskem mestu Zlatibor, leta 2009, kjer je FS Stična kot edina predstavnica Slovenije sodelovala na mednarodnem folklornem festivalu.

FS Stična veliko pozornosti nameni izobraževanju in raziskovanju slovenske kulturne dediščine. Redno se ude-ležujemo plesnih in pevskih seminarjev, seminarjev na temo oblačilne kulture na slovenskem in godčevskih delavnic. Vsako leto pa v januarju organiziramo tridnevne intenzivne vaje, ki so namenjene postavitvi novih in izpopolnjevanju starih odrskih postavitev. Veliko pozornosti namenjamo kakovostni in natančni izvedbi plesnih korakov, kar pa lahko dosežemo samo s potrpežljivostjo, vztrajnostjo in doslednostjo.



Godci Folklorne skupine Stična



Gostovanje Folklorne skupine Stična v Srbiji, maj 2009

Folklorniki Folklorne skupine Stična se vsak teden redno srečujemo na vajah, ki potekajo v dvorani Kulturnega doma Stična. Vaje se vedno začnejo z ogrevanjem in nadaljujejo s kakovostnim in discipliniranim delom. Vsakokrat je čutiti pozitivno energijo in aktivno sodelovanje vseh članov skupine z različnimi idejami in predlogi. Po koncu vaj vedno sledi tudi prijetno medsebojno druženje, ki utrjuje prijateljske vezi med stiškimi folklorniki.



Cvičkarija Ljubljana, 2009



Jurjevanje v Črnomlju, junij 2006

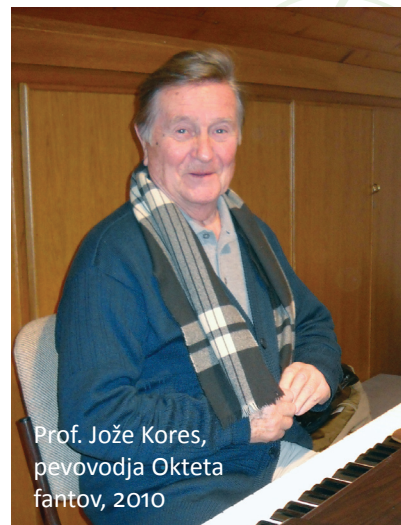
Pevska dejavnost v Kulturnem društvu Stična

Mešani mladinski pevski zbor AVIS in Oktet fantov

V Stični je tradicija zborovskega petja bogata in uspešna. Ohranjanje te neprecenljive kulturne dediščine pa je tudi ena glavnih nalog pevske sekcije Kulturnega društva Stična. Prvi koraki v tej smeri so bili narejeni v letu 2001, ko je s svojim delovanjem pričel Mešani mladinski pevski zbor AVIS.

AVIS je bil ustanovljen z namenom, da v zborovske vode pritegne mladino, ki si je želela ustvarjati v okviru Kulturnega društva. Bolj ali manj izkušene pevke in pevci so s petjem pričeli pod vodstvom Jelke Pušlar in se že v začetni sezoni predstavili širšemu občinstvu na več nastopih po domači občini. AVIS je nato po štirih letih delovanja prenehal obstajati, vendar je iz njega že v tretji sezoni izšla nova zasedba Oktet fantov, ki deluje še danes.

Tudi Oktet fantov je v začetku deloval pod vodstvom Jelke Pušlar. Prvoten cilj zasedbe je bil zopet obuditi petje v moški pevski zasedbi. Repertoar pesmi je večinoma obsegal lahkotnejše ljudske fantovske pesmi, ki so predstavljale dobro osnovo za nadaljnje delo. V prvih dveh sezonah je Oktet nastopal največkrat skupaj zborom AVIS, kasneje pa je ubral svojo pot. V letu 2007 je vodenje zasedbe prevzel Tadej Osvald iz Ribnice, ki je zasedbo vodil skoraj dve leti. V tem času je zasedba pričela osvajati tudi zahtevnejše ljudske in umetne pesmi, predvsem slovenskih avtorjev. Nastopanje je bilo v tem času intenzivnejše in je pogosto preseгло okvire domače občine, člani Okteta pa smo se srečali s sistematičnim načinom dela in novo dimenzijo dinamike izvajanja predvsem zahtevnejših pesmi. Dvig kvalitete Okteta je bil viden in slišen že po nekaj tednih vaj. Eden od uspehov zasedbe je bil tudi izbor na medobmočno srečanje pevske skupin Slovenije v sezoni 2008/09.



V letu 2009 je Oktet zrasel v 11 člansko zasedbo, s čimer je zagotovljena redundanca članov in intenzivnejši prenos znanja, njegovo vodenje pa je prevzel prof. Jože Kores, starosta slovenskega zborovskega in opernega petja. Oktet fantov namreč želi nadaljevati vseslovensko tradicijo kakovostnih in vokalno izrazitih oktetov, ki s polnostjo glasov dajejo pravi pomen zasedbi okteta. Zasedba osmih moških glasov namreč še vedno velja za vokalno najizrazitejšo ter hkrati najzahtevnejšo obliko vokalnega ansambla. Sistematično delo, podkrepljeno z bogatimi izkušnjami pevovodje, pa je edini način za doseganje teh ciljev.

Zborallica

Ambicioznost, želja po ustvarjanju, mladostna energija in seveda ljubezen do glasbe so lastnosti tiste stiške mladine, po zaslugi katere je bil jeseni 2008 ustanovljen nov mešani pevski zbor. Gonilna sila, pobudnica ter tudi idejni vodja pa je že od samega začetka zborovodkinja Janja Omejec. Na prvih vajah v letu 2009 se je zbrala stiška in okoliška mladina. Začetno navdušenje je bilo veliko, zagnanost precejšnja in vse do danes se je le-ta še krepila, kar se kaže tudi v številu članov, ki se je večalo iz mesca v mesec in prilezlo do trenutne okrogle številke 30. Ker na začetku ni bilo posebnih načrtov o javnih predstavitvah, je bilo prvo povabilo za nastop veliko presenečenje. Komaj mesec po prvih vajah je zborček, takrat še brez imena, zapel na otvoritvi 10. Festivala Stična. In ker je bil odziv poslušalcev pozitiven, se je do konca leta 2009 zvrstilo kar nekaj nastopov. Zato se je bilo treba pevske vaj lotiti s še večjo vnemo in med drugim tudi izbrati ime za pevski zbor. Po dolgem premlevanju bolj ali manj mogočih in izgovorljivih imen je iz vrst tenorjev prišla bolj za šalo kot zares ideja Zborallica (izg. »zboralika«, poudarek na prvem a) in na koncu tudi postala uradno ime mešanega pevskega zbora Kulturnega društva Stična. Repertoar pevskega zbora deloma oblikujejo priložnosti, vendar rdeča nit ostaja neprekinjena: izvajati pesmi, ki so pri srcu članom tega zborčka, popevke, tako moderne kot tudi že starejše, pesmi, ki izražajo mladostniški duh, hkrati pa imajo svojo težo in kakovost.

Ker je kakovost eno glavnih vodil Zborallice, ne zane-marjamo strokovne pevske pomoči, vadimo po sekcijah ter tudi posamezno. S tem stremimo k dobrim pevskim glasovom ter sami izvedbi pesmi. Kljub mladosti, tako članov, kot zbora, je Zborallica že zasedla vidno mesto na domačem kulturnem področju, in ker dober glas seže v deveto vas, bo nedvomno o njej slišati še veliko in marsikje.



Vaje v kulturnem domu v Stični



Kulturni dom Stična

Kulturno društvo Stična deluje in upravlja s prostori Kulturnega doma Stična, ki je v lasti Krajevne skupnosti Stična. Kulturni dom leži v samem središču Stične, nasproti znamenitega Stiškega samostana. Za člane Kulturnega društva je to drugi dom, saj v njem preživimo veliko svojega prostega časa ob ustvarjanju gledaliških iger, plesnih koreografij, tu potekajo pevske vaje vseh

pevskih sekcij, ki delujejo v društvu, v njem pa so se v okviru Festivala Stična zvrstili številni zveneči gledališki in glasbeni umetniki. S sredstvi, ki jih je društvo uspelo pridobiti s svojo dejavnostjo, in ob podpori lokalne skupnosti, države ter donatorjev, so člani Kulturnega društva Stična v dobrem desetletju uspeli dobro tehnično dopolniti in deloma obnoviti dvorano (odrski nosilci in svetlobna tehnika, glasbena tehnika, zavese, zasilni izhod, čajna kuhinja in številna vzdrževalna dela). Vsako pomlad pa poteka delovna in čistilna akcija, v kateri sodelujemo vsi člani kulturnega društva. Takrat dvorano očistimo in opravimo manjša vzdrževalna dela.

Kulturni dom Stična je center družbenega in družabnega življenja v Stični. Tudi v prihodnosti bo potreboval skrbno nego. Njegova opremljenost se mora ves čas prilagajati potrebam uporabnikov. Zato je njegov nenehen razvoj edina pot, da bo članom Kulturnega društva Stična, ostalim krajanom in zainteresirani javnosti še naprej omogočal dobro izvajanje svojih projektov.



Kulturni dom Stična, 2009



Polna dvorana in zadovoljna publika so najboljšje plačilo za vložen trud

Druženje v Kulturnem društvu Stična

Zelo pomemben del udejstvovanja članov Kulturnega društva Stična so tudi delovne akcije in druženje v prostem času. Radi pa se zadržimo tudi po vajah, s čimer dodatno krepimo društveni duh in tkemo prijateljske vezi, na osnovi katerih lažje in bolje uresničujemo skupne projekte. Skupaj preživljamo vikende intenzivnih vaj, rojstne dneve, krajše in daljše izlete ...

Člani Kulturnega društva Stična smo pravi prijatelji in veliko prostega časa preživimo skupaj. V začetku leta, ko se za organizatorje konča Festival Stična, organiziramo tradicionalni zimski pohod vseh članov društva na Obolno. V sobotnem jutru veselo zakorakamo v hrib ter po parih urah hoje in nekaj krajših postankih, osvojimo 776 m visok grič, kjer nas pričakajo prijazni gostitelji na kmečkem turizmu.

Kot nagrado za uspešno izpeljan festival pa smo si sodelujoči pri osmem Festivalu Stična privoščili izlet čez mejo v Furlanijo-Julijsko krajino. V Reziji in Benečiji smo spoznali naše nove prijatelje kulturnike, ki so nam predstavili zgodovino njihove regije ter zaplesali nekaj starih tradicionalnih rezijanskih plesov. Obiskali smo muzej brusačev v Solbici ter potovali skozi Čedad in obmorski Gradež, ogledali smo si še baziliko v Ogleju.

Ker radi združimo prijetno s koristnim, se člani Kulturnega društva srečujemo tudi na tako imenovanih delovnih akcijah, ki jih organiziramo vsaj enkrat letno, in na ta način poskrbimo, da naša dvorana in ostali prostori okrog nje ostanejo čisti in urejeni. Po celodnevem čiščenju, premikanju starih scenskih elementov, urejanju arhivov in drugih opravilih pozno popoldne z velikim zadovoljstvom sedemo na bližnji travnik, zakurimo ogenj ter se skupaj poveselimo. Poleg rednega vzdrževanja kulturnega doma in okolice pa smo se posvetili tudi obnovi manjšega objekta ob igrišču, ki smo ga prenovili in v njem uredili dodatni prostor za folklorne in gledališke kostume.



Dobra volja je najboljša ...



Vzpon na vrh Obolnega



Delovna akcija



Urejanje okolice Kulturnega doma Stična

Izdajatelj:

Kulturno društvo Stična, Stična 11, 1295 Ivančna Gorica

www.kd-sticna.si

www.festival-sticna.si

info@kd-sticna.si

Izdajo publikacije podprl Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti

Uredili: Maja Lampret, Irena Zadel, Tanja Jurečič, Janja Omejec, Miha Genorio, Marko Grabljevec in Milan Lampret

Fotografije: Tina Rus, Rok Zrnec, Nejc Puš, Damjan Kovač, Aljaž Celarc, Vasja Ambrožič in arhiv Kulturnega društva Stična

Lektor: Petra Tori

Oblikovanje in tisk: OPTIMUS BUKOVEC k. d.

Naklada: 500 izvodov

Leto 2010

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

061.2:379.82(497.4Stična)

KULTURNO društvo (Stična)

Kulturno društvo Stična od 1994 / [uredili Maja Lampret ... [et al.] ; fotografije Tina Rus ... et al.]. - Stična : Kulturno društvo, 2010

1. Lampret, Maja, 1986-
250323712